

द्विनाराशंसं प्रातःसवनं द्विनाराशंसं माध्यन्दिनं सवनं सकृन्नाराशंसं तृतीयं सवनम् एषा नाराशंसपङ्क्तिः त्रीणि सवनानि पशुरुपवसथ्यः पशुरनुबन्ध्यः एषा सवनपङ्क्तिः एताभिः पङ्क्तिभिः राधः समृद्धिर्यस्य पङ्क्तयो राध्यन्ते साध्यन्ते यत्रेति वा पङ्क्तिराधाः तम् । ब्रह्मणस्पत्यादयः ईदृशं यज्ञमस्माभिः कार्यन्त्विति सर्वार्थः ॥ ८१ ॥

चन्द्रमा अस्वत्तरा सुपर्णी धावते दिवि ।

रयिं पिशंगं बहुलं पुरुस्पृहं हरिरेति कनिक्रदत् ॥ १० ॥

त्रितदृष्टाहुतिपरिणामवादिन्यैन्द्री । आहुतेर्होमद्रव्यस्य परिणामो द्युपर्जन्यपृथिवीपुरुषयोषात्मकपञ्चाग्निक्रमेण परिपाकः इति तु पञ्चम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवतीति श्रुत्योक्तः (60.) तं वदत्येषा ऋक् । अधियज्ञं तावदर्थः । चन्द्रं देवानामाह्लादं मिमीते करोति चन्द्रमाः लतातृपः सोमोऽभिषुतः सन् अप्सु वसतीवरीन्याभ्यादिजलेषु अन्तर्मध्ये रसतृपेण स्थिताऽग्नौ हुतः सन् सुपर्णः गरुडाकृतिः साधुपतनो भूत्वा दिवि आधावते शीघ्रं गच्छति स गतावित्यस्य शीघ्रगतौ धावादेशः तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीदिति श्रुतेः । हरिः सोमो हरितवर्ण इति [निरु० ४. ११.] यास्कोक्तेर्हरिः पूर्वाक्तः सोम एव दिवि गतः पर्जन्यतृपमास्थायोदकदानद्वारेण रयिमेति रयिरिति धननामिति [निरु० ४. १७.] यास्कः धान्यभावं प्राप्नोति त्रीह्रियवाद्यन्नतृपो भवतीत्यर्थः । कीदृशं रयिं पिशंगम् परिपाकेन त्रीह्रियवादिकं धान्यं पीतवर्णं भवति । बहुलमसंख्यातम् चतुर्विधभूतग्रामजीवनपर्याप्तमित्यर्थः । पुरुस्पृहं पुत्राणां बहुनामपि स्पृहा लिप्सा यत्र तम् बहुवोऽपि यद्धान्यमिहति तद्रूपो भवतीत्यर्थः । कीदृशो हरिः कनिक्रदत् पर्जन्यतृपात्यर्थस्तनितं कुर्वन् दाधतीत्यादि [पा० ७. ४. ६३.] निपातः ॥ १० ॥

देवं-दैवं वोऽवसे देवं-दैवमभिष्टये ।

देवं-दैवं हुवेम वाजसातये गृणन्तो देव्या धिया ॥ ११ ॥

मनुदृष्टा वैश्वदेवी । वीप्सार्थोऽभ्यासः यावन्तो देवास्तान्वो युष्मानवसेऽवनाय पालनाय वयं हुवेम आह्वयामः । अभिष्टयेऽभिलषितफलाप्तये देवं-दैवं हु-